

Daller itd. Vsi ti tekom zadnjih let ob taki priliki niso razobesili zastav. Zdaj pa!!! Tudi nadačitelj gosp. Hauptmann imel je kratek nagovor. Dne 18. avgusta celebriral je pater Peter Žirovnik Božjo službo s „Te Deum“, kjer je pel organist tudi cesarsko pesen. Otroke se ni vabilo.

Iz Kozjega se nam piše. — Znani panslavist, g. poslanec dr. Jankovič v Kozjem piše v „Gospodarju“, da sem ga jaz v mojem alkoholizmu srbčilstva obdolžil, ter da se je pri sodnji pojasnilo, da to ni resnica; nadalje piše, da sem jaz moral zaradi tega plačati 200 kron avstrijskemu „Rdečemu križu“. Nismo bogati, pa za tak dober namen bi bili radi omenjeni svoto žrtvovali. Gospod dr. Jankovič, za Vaša zdravila rabite Vi ravno tisto vodo kakor jaz, samo da prodajam jaz veliko steklenico sifona za 10 vinarjev, Vi pa majhno flašo kapljic za 2 do 3 krone. Tako ste si v kratkih letih v tem vlogem okrajno mnogo tisočev prihranili. Prav lepo bi bilo torej od Vas slišati, da bi v isti namen 1000 K žrtvovali; poznalo bi se Vam gotovo nič... Ako sem jaz kaj govoril, potem sem samo dejal, kar drugi vsi že davno pravijo, seveda razum nekaterih Vaših prijateljev. Pa pri nas v Kozjem so druge razmere! Tukaj je ravno narobe: kdor je bil že od nekdaj patrijot, mora biti sedaj tih; tisti pa, ki so od samega straha šele v zadnjih mesecih patrijoti postali, imajo prvo besedo. Ali tudi krščen jud ostane še vedno jud! Mislim da me Kozjanci že dovolj poznajo, da sem za našo državo in monarhijo več dobrega storil, kakor Vi! — Žalostno bi bilo, ako bi vsi po tistem plesali, kar Vi in Vaša stranka igrate. Potem bi bil zdaj gotovo kak nemir, tako pa smo vaše fantazije v kali zadošili... Saj se vendar vidi, kako možaki Vaše stranke morajo z eskorto v Gradec „na počitnice“ odhajati. Jaz sem slovenski sin. Ali tako bedast nisem bil, da bi se šel v Srbijo izobraževati; doma pa bi se tudi ne bi mogel; hvala Bogu, da sem bil mnogo let po nemškem svetu, da sem se že kot kmetški fant dovolj nančil, tako da mi zdaj ni treba v strahu bivati in Vam zahtevano „slugo pokorni“ delati... Zakaj Vi tukaj zatirate nemški jezik, Vašega dekleta pa ste dali v nemško šolo v Gradec? Tako delajo ravno vsi hujskači, ker sami sebi in svojim otrokom privoščijo boljši kruh; drugi pa naj ostanejo „Slovenci“ za korist prvaških žepov. Resnica pa je, da ste tudi Vi potovali v Srbijo in tam gotovo niste kričali „Živijo Avstrija!“ In od Vaše hiše se je lansko leto pričelo pobirati za „ljube brate“ Srbe in Črnogorce. V Kozjem ste nam tudi Vi napravili slovensko komando pri požarni brambi. Komentar je odveč!

Anton Kovačič

izdelovalec sodavode v Kozjem.

Konjice. (Zahvala.) Ko smo rezervisti 26. domobranskega polka dne 10. t. m. na maršu stacionirali v Konjicah, je nas tam vse prebivalstvo sprejelo s toliko ljubeznijo in gostoljubnostjo, da se čutimo zavezane, da se tem potom javno zahvalimo za to njihovo velikodušnost. Bog Vam plačaj, kar ste nam dobrega storili! Hvaležni rezervisti.

Iz Brežic se nam poroča prav čudne, skoraj neverjetne stvari. Pa so le resnične. Prepričani smo, da bi morale zdaj v teh resnih časih vse posamezne stranke potihniti, kajti treba je, da smo vsi Avstrijci edini in složni. Ali ako se nas poštené patrijote od nasprotne strani naravnost napada, potem se moramo braniti. Kajti razmere pri nas so itak jako resne in žalostne. Naš kaplan Spindler pa zdaj nima drugega opravka, nego da hujska zoper nas napredne ljudi. Tako je v nedeljo dne 9. t. m. pridigoval, da naj bodejo ljudje le „pametni“ in naj ne čitajo „veri škodljive“ liste kakor je „Štajerc“. Vi, Spindlerček, „Štajerc“ ni nikdar za Srbe agitiral, kakor slovensko-prvaški listi!! Molčite torej raje zdaj o takih stvareh, drugače Vam bomo mi jezik zavezali. — Prebivalstvo se je že hudo naveličalo znanih „sokolov“ in srbskih prijateljev. To ve prav dobro naš dr. Stiker, ki je dne 14. junija (!) jako množično došle Srbe v sokolski obleki ter v civilu z besedami pozdravil: „Zlasti pozdravljam naše brate Srbe“ itd. Že takrat so se čule besede:

noži in sablje so brušeni... Ednaki srbski prijateljček je bil že od ljubljanskih izgedov znani trgovec Bučer. Tretji pa je nad-sokol Holly. Ljudje se splošno čudijo, da se tem možakarjem svoj čas ni natančneje na prste gledalo. Dr. Stiker bil je svoj čas rezervni oficir, pa je svojo avstrijsko šaržo odložil. Zdaj se mu seveda ne dopade, da bi kot navadni vojak služil; zlasti proti „našim bratom Srbom“ ne, katere je znal vedno tako zagovarjati. Zato je dr. Stiker zdaj nakrat na išias zbolel. Pred mobilizacijo ni mu bilo prav nič poznati, da je bolan. Bolezen je prišla torej tako rekoč v pravem času... V splošnem svetujemo našim slovenskim prvakom, da nas naj pustijo popolnoma pri miru, ker bi drugače ojstreje zaropotali!

Brežice. (Darila.) Za „Rdeči križ“ nabrala je trgovčeva soproga gospa I. del Cott več kot 600 kron denarja. Čast njej in darovalcem! — Gospod dr. Hans Höller se je vkljub velikemu svojemu delu podvrget trudu, da podučuje več meščanov v službi transporta bolnikov in obvezan ran, kakor je to že storil prejšnja leta. Tudi podučuje žene ter dekleta v postrežbi bolnikov. Čast in hvala tudi njemu!

Čudno zavijanje. Res, prav čudno zavijanje dovoljujejo si zdaj gljotvi mariborski duhovniški krogi. Ti ljudje pljujejo zdaj na — ljudstvo, ker je bilo mnogo slovenskih duhovnikov zaradi veleizdajstva zaprtih... V „Straži“ in „Slov. Gospodarju“ objavili so prav debelo tiskano „izjavo“, v kateri umivajo aretirane duhovnike, češ da se jim še ni nič dokazalo. Obenem pa lažejo, da se hujska med preprostim ljudstvom zoper katoliške duhovnike. To je seveda impertinentna laž! Prvič ne hujska prav nikdo proti poštemim duhovnikom. Ali veleizdajalec je lump, pa če je obločen v kmetško suknjo ali pa v popovsko haljo. In značilno je, da se je na Spodnjem Štajerskem mnogo več duhovnikov nego pripadnikov drugih stanov zaradi veleizdaje zaprlo. Po našem mnenju bi bila dolžnost klerikalnih listov, še bolj pa dolžnost visokih cerkvenih dostojanstvenikov v Mariboru, da ogorčeno protestirajo proti tistim posameznim duhovnikom, kateri so zaradi narodne gonje svojo avstrijsko domovino prodali. Izbacniti bi morali te garjeve ovce iz svoje izdebe, ne pa da jih še podpirajo, umivajo in hvalijo. Upati je, da bode vojaška oblast sčedila ta klerikalni Augijev hlev! Ljudstvo pa je v svojem poštemem patrijotizmu že davno tem veleizdajalskim duhovnikom hrbet pokazalo!

Srbski prijatelji. Iz Ljubljane poroča „Grazer Tagblatt“. Tukajšnji gostilničar in občinski svetnik Johan Belič bil je aretirán zaradi neke besede glede vojne s Srbijo. Tudi advokatski kandidat dr. Gregor Žerjav, eden glavnih proti Nemcem delujočih srbofilskih hujskačev, je tukaj zaprt. — Ljubljanski grad so predelali za ječo in je v njem že jako veliko število politično sumljivih oseb. Dne 14. t. m. dospelo je tu sem čez 400 jetnikov iz južnih dežel. Med zaprtimi nahajajo se pripadanci vseh stanov, tudi več advokatov in sodnikov, sedem duhovnikov, več železničarjev in pet žensk.

Maribor. (Obsojeni srbski prijatelji.) 44 letni fabrični delavec Alojz Stauber v Sv. Lovrencu na Dravskem polju je dne 14. julija v neki gostilni v Ptoju z grdimi besedami žalil spomin umorjenega prestolonaslednika. Bil je zato na eno leto težke ječe obsojen. — 21 letni delavec Ciril Sterniša v Faalu zaklical je dne 27. julija v Rušah pred večimi ljudmi: „Živijo Srbija!“ Okrožno sodišče obsodilo ga je zato na štiri mesece ječe. — 20 letni Anton Rezsónja, mizarski pomočnik v Radgoni, zaklical je 26. julija v neki gostilni v Zgornji Radgoni večkrat „Živijo Srbija“. Bil je obsojen na tri mesece zapora.

Beseda cesarja Viljema. Pod tem naslovom poročaja pariški listi — pač zadnji, ki so našli pot preko meje na vzhod — o značilni izjavi cesarja Viljema II. Za to izjavo je izvedel Leon Bailly in jo priobčil v listu „Intransigeant.“ Ko so hoteli cesarja Viljema v zadnjih dneh, ko je položaj postajal vedno kritičnejši, pregovoriti, naj bi nasprotnike prehitel in takoj napovedal vojno, je Viljem II. izjavil: „Preden me bodo

pregovorili, da bi podpisal ukaz za mobilizacijo, me bodo morali za to trikrat prositi.“ K tem cesarjevim besedam pripominja „Excelsior“: „Ta stavek dokazuje bolj kakor vsa domnevanja, kako so se zavedali gospodarji nad usodo Evrope važnosti zadnjih dni. Francoski listi so priobčili to cesarjevo izjavo, ki jasno izpričuje miroljubnost Nemčije, še predno se je vedelo za splošno rusko mobilizacijo. Danes bi pariški listi pač ne beležili teh cesarjevih besed.“

Koliko stane vojna križarka? Neki london-ski list priobčuje cene nekaterih križark raznih velevlasti. Tako n. pr. stal je angleški „Collingwood“ 43,636.320 frankov, „Neptune“ 43,224.300 frankov, „Monarch“ 47,549.880 frankov, nemški „Nassau“ 46,368.000 frankov, „Thüringen“ 54,148.360 frankov, avstrijski „Viribus unitis“ 58,607.200 frankov, italijanski „Conte di Cavour“ 65,520.000 frankov, „Dulio“ 71,404.200 frankov, ameriški „Deleware“ 46,620.000 frankov, francoski „Danton“ 65,125.000 frankov, „Coubert“ 65,619.792 frankov, ruska križarka „Petrovavlovsk“ je stala 70,560.000 frankov.

Vzorna občina. Iz Lipskega poročajo: Občinski odbor mesta Lipsko je v petek en bloc sprejel predloge za podporo potrebnih rodbin v vojaške poklicanih, ki zahtevajo mesečno 1 milijon 200.000 mark S tem dovoljuje Lipsko 300 odstotkov državne podpore in je v tem oziru prvo mesto na Nemškem. Višji župan Dietrich je sporočil, da je mestna uprava vse potrebno storila, da preskrbi mesto z zadostnimi živili. Dovož mleka in živine je zasiguran. Naval na hranilnice je ponehal in vloge so zopet večje nego izplačila.

Učenka preprečila napad na železnico. Iz Hrvaškega nam poročajo: V preteklih dneh je pasla Manda Žepčević iz Dragovaca goved. Ko se je s paše vračala, je zapazila 10 korakov daleč v vrhah skrita dva kmečko oblečena moža, ki sta nekaj metala pod železniški most, čez katerega bi moral peljati vlak čez kratek čas. Deklici se je počenje neznanec zdelo sumljivo, tekla je in je mahaje z rokami hotela vlak ustaviti, a ker je strojevodja ni opazil, je mahala z robcem, nakar se je vlak ustavil. Vlakovodji je deklica povedala, zakaj da je ustavila vlak. Vlakovodja in en železničar sta se podala k mostu in sta našla pod njem res eksplozivne snovi.

Cenjene naročnike prosimo nujno, da naj takoj zaostale naročninske zneske pošljejo, ker nam drugače pod nobenim pogojem ni mogoče, list naprej pošiljati. Naročnino je pri vsakem listu naprej plačati. List stane veliko denarja in mi moramo svoje obveznosti točno izvršiti. Prosimo torej še enkrat, da naj se nam takoj zaostalo naročnino vpošlje. Kdor bi tej prošnji ne ugodil, temu bi morali list vstaviti. Sicer pa prosimo tudi vse cenjene somišljenike in prijatelje, da naj „Štajerca“ razširjajo in z vsemi močmi zanj delujejo. Čimveč naročnikov in odjemalcev nam bodejo pridobili, temvečji in boljši bode naš prepotrebni list. Vsi na delo za „Štajerca“!

Vojska

je pričela in nikdo ne ve, kako dolgo bode trajala. V teh resnih časih kaže se pomen družstva

„Rdeči križ“

ki skrbi za ranjence vojne, posebno očitno. Prosimo torej vsej, ki imajo čisto srce za našo domovino, da naj

žrtvujejo

za to prepotrebno društvo vsaj malo darilo!